

[Krag.]

Vinterhjælp for dem, der har opbrugt deres Understøttelse vedtægtsmæssig og gennem Fortsættelseskasserne, for dem, der har mistet Adgangen til Understøttelse, fordi de ikke har haft det fornødne Antal Maaneders Arbejde i de sidste 2—3 Aar, for dem, der har opbrugt Hjælpen gennem den 3—4-aarige Maksimumsperiode, og endvidere for dem, der vel har været Medlemmer af Arbejdsløshedskassen et vist Antal Maaneder, men dog ikke har staaet i den et Aar, før de melder sig til Støtte. Hele denne Gruppe omfatter denne Lovgivning, og vi er af den Opfattelse, at uden om at yde en saadan Hjælp kan og bør man næppe komme, men vi har dog draget Omsorg for, og det er ogsaa blevet tiltraadt af den højtærede Socialminister, at Tidspunktet for Indmeldelsesdatoen i Kassen som Vilkaar for at faa Adgang til denne Hjælp flyttes tilbage i Tiden i Sammenligning med, hvad Ministeren har foreslaaet, nemlig fra 15. September, som Forslaget lød paa, til 15. Juli, hvorigennem man har udelukket Spekulation i Adgang til denne Hjælp fra Personer, som tidligere ikke har været arbejdsløshedsforsikrede.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Larsen [Bjerre]) har jo redegjort for en hel Række Enkeltheder i Lovgivningen, ogsaa hvad den Side angaar, som tager Sigte paa Landbrugets Produktpriser, og jeg skal derfor ikke i synderlig Grad gaa i Enkeltheder i saa Henseende, men kun sige, at hele det Kompleks af Ordninger, som nu gennem det, her foreligger Forslag om, er tiltraadt af et Flertal, paa alle Punkter betyder en væsentlig Forbedring af den Indstilling, som Landbokommissionen afgav den 2. September, og som jo ogsaa var tiltraadt af Det konservative Folkepartis Repræsentanter.

Hvad Kornordningen angaar, vil jeg sige, at denne Ordning forstaaeligt nok i første Række er Udtryk for Hensyntagen til det store kornsælgende Landbrug. Det er denne Del af Landbrugserhvervet, som direkte og i størst Grad faar økonomisk Fordel af denne Ordning, men *det* er jo ogsaa en Del af det danske Landbrug, der nu engang er her, og som ogsaa har Ret til at eksistere, og som ganske sikkert heller ikke gennem en Udvikling af Udstykningslovgivningen i den kommende Tid helt ud bør udryddes — derfor forstaar man ogsaa godt, at dette Krav først og stærkest er fremført fra konservativ Side. Og nu i Dag, hvor man staar over for at kunne faa opfyldt dette Krav, forstaar jeg, at Det konservative Parti agter at sige nej

af to Grunde, fordi man mener, den Hjælp, der skal ydes de arbejdsløse, ikke maa ydes paa anden Maade end gennem Kommunerne, skønt man ikke har anvist, hvorledes Kommunerne skulde faa Mulighed for at bære denne Udgift, og dernæst fordi man ikke vil være med til at opkræve en 10 pCt.s Forøgelse af Statsindkomsts-katten. Men jeg vil sige, at hvis der ikke ligger større Vægt paa Gennemførelsen af en saadan Ordning hos Det konservative Folkeparti, saa har Kravet været bluff, saa har det været Ønsker, der har været fremført under Hensyn til den Vælgerstemning i visse Kredse, som derigennem kunde rejses, og ikke Udtryk for en alvorlig Vilje til at hjælpe den Del af Landbruget, som her i første Række gennem denne Ordning vil blive hjulpet, og det er saa meget mere besynderligt — jeg kan selvfølgelig ikke undlade at røre ved den Ting —, som det maa erkendes, at den Ordning, ganske særlig for Kornets Vedkommende, som her foreligger, betyder en overordentlig stor Forbedring i Sammenligning med, hvad Landbokommissionens enstemmige Indstilling gik ud paa. Brødkornet, som var undtaget i Landbokommissionens Ordning, kommer nu med under Afgiften, ogsaa for Rugens Vedkommende, dog saaledes, at den sidste Kornsort for den Del, som bruges til Rugbrød, ikke bliver belastet med en større Del af Afgiften, end Rugen kan bære, uden at Brødprisen stiger; men Hvede og Produkter af Byg og Havre gaar ind under Afgiften, hvad der ikke var Tilfældet i Landbokommissionens Forslag. Der fastsættes nu et Tillæg, som er Forskellen mellem Gennemsnitsprisen for de 5 Hovedkornsorter, som kommer i Betragtning her i Landet, og saa 11 Kr., og dette Tillæg gives alle Kornsorter, dog saaledes, at de bløde, de ringeste Sorter derved ikke kan komme op over 13 Kr., men tillige saaledes, at Afgiften skal have en saadan Størrelse, at ingen Kornsort af de bløde, af de ringere Kvaliteter gennem Afgiftens Tillæg til Cif-Prisen kan gaa under 11 Kr. Men denne Afgift gennem Forskellen, som nævnt, mellem Gennemsnitsprisen for de 5 Kornsorter og 11 Kr. kommer saa til Gengæld i Betragtning ogsaa for alle haardere Kornsorter, uanset hvor højt deres Pris gennem Noteringen er naaet op, saaledes at den Grænse paa 14 Kr., som der var for Maltbyggen i Landbokommissionens Indstilling, ikke for disse Kornsorter ved denne Ordning overhovedet eksisterer. Afgiften skal lægges til Cif-Prisen, uanset hvilket Beløb man derigennem kommer op paa, og det vil sige, at man for Hvede og